

del 2 av 3

SÅ BYGGER DU EN GRÖNLANDSPADDEL

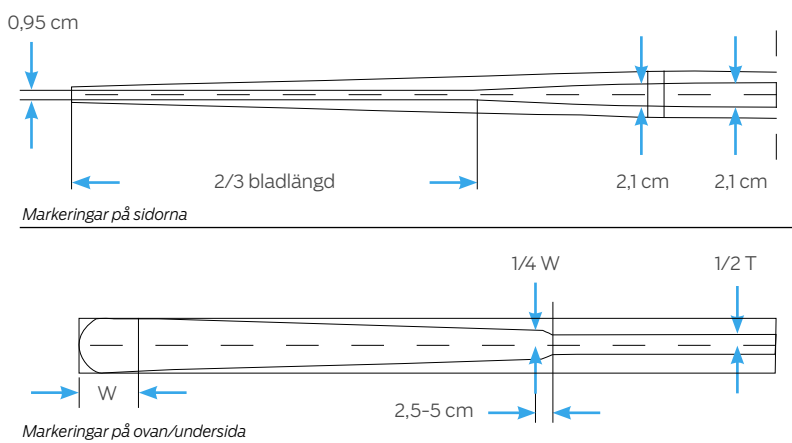
Verktyg som behövs:

blyertspenna linjal sticksåg hyvel rasp

I DEL TVÅ AV PADDELBYGGARSKOLAN ÄR DET DAGS ATT SÅGA, HYVLA OCH RASPA. MÅNS LANGERT VISAR HUR.

Efter att ha läst del 1, i förra numret av Paddling så har du nu varit på brädgården och skaffat en regel i furu eller kanske gran, och om du inte redan kapat den till den längd som den färdiga paddeln ska ha, så är det dags att göra det nu. Lägg sedan upp stycket på arbetsbänken och börja rita upp hur paddeln ska se ut. Rita upp formen baserat på måtten längd (L), bredd (W), tjocklek (T) och skaftlängd (S), och gör det både på ovan- och undersida samt de bägge långsidorna. Paddeln på ritningen här har skuldror, alltså markerade övergångar mellan skaft och blad. Detta för att man tydligt ska känna vilken position och vinkel man håller paddeln i. Men man kan även ha en helt steglös övergång, det är en smaksak. En blyertspenna och en lång linjal behövs till detta.

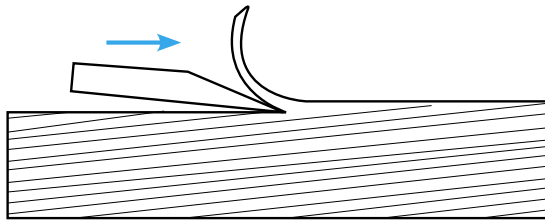
När formen är uppritad så är det dags att såga ut den grovt. Här är en sticksåg bra

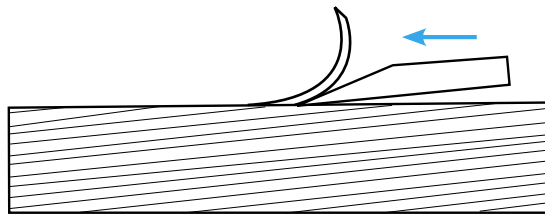
till hjälp, eftersom det är ganska jobbigt att såga på längden för hand med en fogsvans. En varning dock vid användning av sticksåg: använd en stark såg (ca 550-600W), för en svagare såg tenderar att "vandra" på undersidan på ett relativt tjockt trästycke som detta, och man kan alltså råka såga innanför de uppritade markeringarna och därmed förstöra stycket. Se dessutom gärna till att ha lite marginal mot markeringarna, råkar man ta bort för mycket blir ju situationen ganska svår att rätta.

Hyvla, hyvla och hyvla

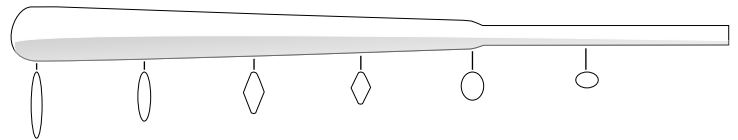
Efter att ha sågat ut formen grovt så börjar jobbet med hyveln. Det är ganska tidsödande

Med fibrerna

Mot fibrerna

och det är här den allra mesta tiden kommer att gå åt. Se till att ha en bra hyvel som är lagom stor att jobba med och har vasst blad. Man kan behöva justera inställningen på hyvelbladet så att det fungerar bra med det träslaget man arbetar med, och se till att det inte "tar" för mycket på en gång, men ändå skär bra i träet och ger fina jämna hyvelspån. Att hyvla med hyveln något vinklad mot hyvlingens riktning (inte riktigt vinkelrät alltså) kan vara ett tips för att få bra bett i skären även om man har ett blad som inte är helt vasst. Se också till att hyvla i träfibrernas längdriktning så långt det går, det brukar ge bäst resultat. Skulle hyveltagen inte "ta" ordentligt eller att det "hugger" kan man förstås prova att hyvla åt andra hållet.

Spänn fast trästycket på arbetsbänken så att det sitter stadigt, och spänn fast det i den ena halvan av stycket så att du har fritt att jobba med den andra. Hyvla sedan ner till markeringarna med långa jämna hyveltag. Bladens form är inte likformiga hela vägen, utan börjar lite rombformat närmast skaftet för att steglöst övergå till en oval form som tunnare ut mot bladändarna. På så vis får början på bladen en liten "rygg", som ger en extra styrka där belastningen på paddeln blir som störst.

Hur man formar sitt skaft är upp till var och en; allt från en rektangulär form med endast svagt rundade hörn, till en i det närmaste oval form. Det ska vara skönt att hålla i, det är det som avgör. Tänk på att den långa sidan på den oval eller rektangel du skapar för skaftet, ligger vinkelrätt mot bladet.

Börja med att hyvla den ena sidan ner till markeringarna tills du känner dig nöjd, vänd sen upp och ner på stycket och hyvla den andra sidan. Gör sen samma sak med den andra halvan av stycket. Nu borde du ha något som faktiskt liknar en

paddel! Men med all säkerhet så finns det mer att hyvla innan vi är helt nöjda. Vid det här laget kan man ha börjat bli lite trött på att hyvla och vill gärna gå in på nästa moment, men att raspa och sandpappra får vänta till du är säker på att hyvlingen är helt klar. Man vill ju gärna hyvla bort så mycket som det går för att man ska få en så lätt paddel som möjligt, utan att för den skull göra den så tunn att hållbarheten blir lidande. Så hur vet man när man ska sluta hyvla? Ja, det är ju inte så lätt att veta och något man lär sig med erfarenhet, men att väga paddeln ger en fingervisning om saken. Så värst mycket lättare blir inte paddeln av raspningen som ju är nästa steg, så om paddeln väger 1,5 kg när du tycker dig ha hyvlat klart, så återstår det nog en hel del hyvling trots allt. Är det en GP av furu som du jobbar med, bör den slutliga vikten landa på runt ett kilo. Så, att väga paddeln kan vara ett sätt att avgöra hur du ligger till, så när du närmar dig dig ett kilosgränsen så kan det vara färdighyvat för denna gången.

Raspa

Nu ställer vi undan hyveln, till förmån för raspen. Det är nu den slutgiltiga formen skapas eftersom man kommer åt överallt på paddeln med en rasp. Använd gärna både den raka och den välvda sidan på raspen för att komma åt överallt och få ett bra resultat.

Nu är det också tillfälle att syna paddeln, både med ögonen och med händerna, för att få den att bli så symmetrisk som möjligt. En GP har ju ingen ovan- eller undersida, eller höger- eller vänstersida, så det bör inte kännas att det blir någon större skillnad när man byter grepp på den. När du är nöjd och tycker att du har raspat klart är det dags att väga den igen, för särskilt mycket lättare än så här kommer den färdiga paddeln inte att bli. Har du kommit ned till ett kilo?

Prova

Innan vi går på nästa steg med att sandpappra och ge paddeln sin ytbehandling och slutgiltiga finish, så är det en bra idé att provpaddla med den om man har möjlighet till det. Om det är något med formen man inte är riktigt nöjd med, så är det läge nu att göra något åt det. Att blöta ned den gör ingenting, men innan du fortsätter att jobba med paddeln bör du se till att den är ordentligt torr innan du börjar.

Har du aldrig paddlat med en pagaj tidigare så kan det vara svårt att avgöra om man är nöjd med formen eller inte, då paddlingstekniken skiljer sig en del jämfört med en europapaddel eller vingpaddel. Utan att gå in för mycket på paddelteknik så är greppet smalare på paddeln, ovankanten på bladet lutar något framåt när bladet träffar vattenytan, och paddelfrekvensen är något högre då utväxlingen är lägre med de smala bladen. I början kan det kännas lite som att paddla med ett kvastskafte eftersom varje paddeltag har lägre effekt i vattnet, men efter lite övning så ger det med sig.

Paddlingsteknik med grönladspaddel är något vi kommer att titta närmare på i ett senare nummer av Paddling.

Bygga egen GP
Nr 1, 2012 – Komma igång
Nr 2, 2012 – Fortsättningen
Nr 3, 2012 - Slutförandet